

ELS NOMS
I LES COSES

TERESA GARCIA-MILÀ, DIRECTORA DE LA BARCELONA GRADUATE SCHOOL OF ECONOMICS

L'educació sempre va amb tu

MAR GALTÉS

Barcelona

Teresa García-Milà se'n recorda bé de quan el 1973 van arribar els americans per comprar Cruz Verde, l'empresa que havien fundat el seu pare i el seu oncle el 1945 a partir del descobriment a la fira de mostres d'un producte utilitzat a la Segona Guerra Mundial per fumigar les tropes. García-Milà (Barcelona, 1955) va viure de prop els valors familiars de l'emprenedoria, però ella es va decantar per l'Economia en majúscules, la política econòmica: "M'interessava entendre l'impacte de les decisions governamentals sobre el benestar de les persones, típic de quan ets jove i tens preocupacions per millorar la societat".

Teresa García-Milà forma part de l'elit d'economistes catalans, la de les primeres fornades que després de passar per la UB i la UAB es van formar als Estats Units; més concretament, ella és del grup dels *minnesots*, com Andreu Mas-Colell, Josep Oliu, Albert Marcet, Xavier Calsamiglia, Clara Ponsatí... No tots van coincidir al mateix temps; ella es va doctorar el 1987. "Va ser una època molt potent: el meu director de tesi va ser Christopher Sims, que ara és Nobel".

Es va quedar a la Universitat de Stony Brook dos anys com a professora, i després va tornar a l'Autònoma, com a investigadora associada a l'Institut d'Anàlisi Econòmica. Va formar part del planter de professors que van arrencar la Pompeu Fabra, on ha combinat la docència amb càrrecs de gestió acadèmica; va ser degana de la facultat d'Econòmiques, vicerectora de política científica, directora del departament d'Economia i Empresa i, des del desembre del 2012, Teresa García-Milà és la directora de la Barcelona Graduate School of Economics (BGSE). És la fundació públicoprivada inspirada per Mas-Colell i creada el 2006 per aglutinar quatre centres d'investi-

GUSI BÉJER

Filla del fundador de Cruz Verde, forma part del grup d'economistes 'minnesots'

gació en economia de Barcelona i donar-los una única projecció internacional. "Com a col·lectiu ja estem entre els tercers o quarts d'Europa", a la mateixa lliga que la London Business School, Oxford i Tolosa". La BGSE té dues potes: la investigació i els programes de postgrau, un model pensat per

tal que arribi a autofinçar-se. "No som una escola de negocis que dona eines per fer direcció estratègica. Nosaltres creem i transmetem coneixements d'economia per aportar-los a àmbits com la política o les institucions". Tenen més de 200 alumnes cada any, el 85% estrangers. I són 162 professors afiliats, de quatre unitats acadèmiques -UPF, UAB, CREI, IAE-CSIC-. Sota el mateix paraigua hi ha economistes del Col·lectiu Wilson, com Galí, i altres de tan contraris a les tesis sobiranistes com De la Fuente. Encara que García-Milà forma part del Carec, l'òrgan assessor de la Generalitat, ella evita qualsevol posicionament i es limita a parlar del "mal disseny de l'actual model autonòmic". "Es pot tenir un model amb molta autonomia, però no sé si hi ha voluntat de dissenyar-lo".

Amb tres dècades de carrera a l'esquena, li diverteix que en Pau, l'emprenedor que és fill del seu cosí i nét del cofundador de Cruz Verde, l'hagi desbancat en els resultats de Google quan es busca per "García-Milà". La Teresa és membre del comitè directiu del Cercle d'Economia i del consell de Banc Sabadell. Està convençuda que en l'èxit professional és clau la valoració per part de la parella i la corresponsabilitat en les tasques familiars. Ella ve d'un món on les dones eren minoritàries, però és molt optimista amb el futur de les seves dues filles universitàries.

I com fan els meteoròlegs quan hi ha borrasques, García-Milà es diverteix explicant la crisi: "És dura, però és un experiment real. N'hem après tant! Permet posar bons exemples de l'important que és fer una bona política econòmica, tant fiscal com monetària". Reconeix la factura social de l'atur i defensa que la teoria i l'experiència en altres països marquen el camí que cal seguir. "Però en general no ens fan gaire cas". La seva última recepta recomana posar en relleu el valor de l'educació: "Ho vaig aprendre de la meua família. L'educació és la motxilla que portes, passi el que passi, sempre va amb tu".●

